

Ordføreren (Jens Bush): Saa er der kun et Andragende tilbage, som af Udvalget foreslaas henvist til Indenrigsministerens Undersøgelse, nemlig Nr. 6 i Betænkningen, fra dansk Navigatorforening, om at Loven angaaende Ulykkesforsikring maa blive udvidet til ogsaa at omfatte Sømandsstanden. Andragendet er, forekommer det Udvalget, saa godt i sin Motivering, at der er Grund til at bede Indenrigsministeren undersøge denne Sag. Det oplyses nemlig i Andragendet, at der under Debatterne i Rigsdagen angaaende Ulykkesforsikringsloven ikke toges Hensyn til Sømandsstanden, og det hedder endvidere: „Ingen Haandværker eller Arbejder er saaledes bunden til sine Arbejdsgivere, som Sømanden er det til sit Rederi, idet Forholdet paa de lange Rejser nødtvungent kan strække sig til to Aar og derover, og dog ere de første ulykkesforsikrede, den sidste ikke.“

Endvidere oplyses det, at Sømændens Arbejde tilmed er i høj Grad forbundet med Fare, at han ofte sættes til at beslaa et Sejl i stærk Storm, eller bjerge en Klyver, hvor en eneste Fejl kan have til Følge, at han falder ned og slaar sig forðærvet, saa at han aldrig forvinder det. Der findes i Lovgivningen Bestemmelser om, hvor længe unge Mennesker paa Landjorden maa arbejde ad Gangen, men der findes ikke tilsvarende Bestemmelser til Værn om en Lærlings Arbejde paa Søen, og naar et Skib kommer til Land og skal losse og lade, ere de Folk, som af Rederiet lejes til at arbejde i og ved Skibet, i Almindelighed ulykkesforsikrede, medens Sømændene derimod, Besætningen, der skal arbejde jevnstids med disse Folk, ikke ere det. Og endvidere oplyses det, at der er en hel Række Lande, der have vedtaget Ulykkesforsikring for Sømænd. Jeg har faaet fat i et meget indholdsrigt Bilag, som jeg har gennemlæst, og som kommer ind paa Ulykkesforsikring for Sømænd i forskellige Lande. Jeg skal ikke fordybe mig i denne Oversigt, som for Resten er lavet af Assistent Vedel i Indenrigsministeriet. Han kommer først ind paa at referere hele Sagens Gang gennem en Række af Aar i Rigsdagen, hvordan der er indbragt Forslag, hvordan de ere forkastede i Landstinget, og hvordan det i det hele taget er gaaet med Forslag om Ulykkesforsikring, navnlig over for Søfolk, i Rigsdagen, og efter denne historiske Udvikling giver han et lille Resumé af, hvordan det staar til i andre Lande. Det oplyses da, at der i alt Fald til Dels

er Forsikring for Søfolk i andre Lande. Ved at gaa dette Aktstykke igennem, blev jeg forbavset over at se, at England, som jeg troede var længst fremme i det Stykke, da det er det største søfarende Land, vel til Dels har Ulykkesforsikring for Søfolk, men mærkeligt nok ogsaa kun til Dels. Som sagt, dette Bilag har jeg gennemplejet, for saa vidt muligt at se, hvordan det saa ud i andre Lande, og derfor har Udvalget ogsaa ment — til Dels ogsaa paa Grund af Andragendets egen Motivering —, at vi burde bede det høje Ting henvise denne Sag til Indenrigsministerens Undersøgelse, saa har han jo Remedier i Hænde, hvorved han er i Stand til fuldt ud at undersøge Sagen. Maaske kan der da komme et Resultat ud af den til Gavn for Sømændene, som ganske vist efter et foreløbigt Skøn ere meget uheldigt stillede i Modsætning til saa mange andre.

Med disse faa Ord skal jeg paa det bedste anbefale denne Sag til Indenrigsministerens Undersøgelse.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Jeg skal gerne tage mod Henvisningen af dette Andragende, som gaar ud paa at overveje Spørgsmaalet om Ulykkesforsikring for Søfolk. Jeg skal oplyse, at Forarbejderne til Udarbejdelsen af et Lovforslag i den omhandlede Retning allerede ere satte i Gang i Indenrigsministeriet, og at det første Skridt er foretaget, nemlig Indsamling af Oplysninger om, hvorledes man har ordnet sig i andre Lande. Disse foreligge i den Oversigt, den ærede Ordfører allerede har omtalt.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Indstilling Nr. 3 af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 1861)

vedtoges enstemmig med 59 Stemmer.

Dernæst sættes det af Krabbe uden for Betænkningen stillede Ændringsforslag (se foran) under Forhandling.

Krabbe: Da jeg af det ærede Udvalgs Betænkning saa, at det ikke har gjort nogen Indstilling angaaende Andragende Nr. 5 fra Hovedbestyrelsen for de samvirkende Centralforeninger af Slagtermestre i Danmark, og jeg erfarede, at der i Aar ikke vil blive forelagt noget Lovforslag om Kødkontrol, forekom det mig rig-